

EXPUNERE DE MOTIVE

În prezent, drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 714/2018, adoptată în temeiul art. 34, alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Această hotărâre trasează, în linii mari, cadrul legal de reglementare a drepturilor de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice pe perioada delegării sau detașării în țară, prin acordarea de indemnizații de delegare, alocații de cazare, decontarea chiriei, decontarea transportului și a altor cheltuieli aferente celor anterior menționate, în limitele stabilite de Guvern.

În ceea ce privește deplasarea cu autoturismul aflat în proprietatea sau folosința angajatului, în condițiile legii, aceasta se poate face, în conformitate cu prevederile hotărârii, numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului instituției sau autorității publice, atât pentru posesorul autoturismului, cât și pentru persoanele din cadrul aceleiași autorități sau instituții publice care se deplasează împreună cu acesta. În acest caz persoana delegată sau detașată în proprietatea sau folosința căreia se află autoturismul va primi contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă, calculată pe drumuri cel puțin de rang public, pentru stabilirea distanțelor, utilizându-se un calculator de rute.

Cu toate acestea, normele care vizează utilizarea autoturismului personal sau al instituției pentru deplasările efectuate și-au arătat limitele și se impune o regândire a modalității de decontare a cheltuielilor, pe de o parte, prin ridicarea acestei reglementări la nivel de lege, pentru a îi conferi acestui domeniu stabilitate, claritate și predictibilitate, iar, pe de altă parte, prin modificarea modului de calcul al decontării combustibilului consumat de către personal.

Astfel, în prezent, Hotărârea Guvernului nr. 714/2018 prevede un mecanism rigid, care nu diferențiază între tipurile de motorizare ale autoturismelor (combustie internă ori motor electric), respectiv în funcție de capacitatea cilindrică a motoarelor cu combustie internă ori puterea dezvoltată de motorizarea electrică a vehiculelor, fiind stabilit un consum mediu de 7,5/100km, fapt care nu ține cont de realitățile traficului.

Această soluție conduce la situații inechitabile în care angajatul, cu toate că deplasarea sa în interesul serviciului nu îi este imputabilă, este nevoit să suporte cheltuieli suplimentare cu combustibilul, consumul mediu stabilit fiind unul dificil ori, uneori, chiar imposibil de atins în condițiile de trafic din România.

În cifre, decontul actual, de aproximativ 0,50 lei/km, nu reflectă realitatea, fiind semnificativ sub costurile reale care includ nu doar carburantul, ci și uzura, întreținerea periodică, asigurările, anvelopele și amortizarea vehiculului.

Totodată, reglementarea actuală ignoră cu desăvârșire vehiculele electrice și alte mijloace de transport, precum motocicletele sau mopedele, pentru care nu există norme exprese de decontare.

Mai mult decât atât, nu se ține cont de faptul că cel mai scurt traseu nu este întotdeauna și cea mai eficientă rută, adesea rutele mai lungi, dar care oferă condiții mai bune de trafic, fiind cele care au drept rezultat timpi mai scurți de deplasare și un consum mediu mai bun.

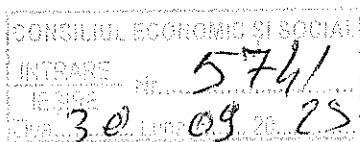
Așadar, în lipsa unui cadru clar, angajații care utilizează astfel de mijloace suportă personal cheltuielile, ceea ce reprezintă o discriminare profundă față de aceștia.

Or, transpunerea la nivelul legislației primare a unei reglementări actualizate în materia drepturilor și obligațiilor personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului va avea un efect pozitiv, prin oferirea aceluiași drepturi și persoanelor care, până acum, au fost ignorate, în lipsa oricărei justificări, și prin reglementarea unui mod mai echitabil și transparent de acordare a decontărilor.

Luând în considerare argumentele prezentate, vă solicităm respectuos sprijinul în vederea adoptării prezentei propuneri legislative.

INIȚIATOR:

Deputat AUR Silviu-Octavian Gurlui _

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice
pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul
deplasării în interesul serviciului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. 1

(1) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 23 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea.

(2) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și care nu se poate înapoia la sfârșitul zilei de lucru beneficiază de o alocație zilnică de delegare compusă din:

- a) o indemnizație de delegare, în cuantum de 23 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea;
- b) o alocație de cazare, în cuantum 265 lei/zi, în limita căreia trebuie să își acopere cheltuielile de cazare.

(3) Ordonatorul de credite poate aproba, în situații temeinic fundamentate, majorarea alocației de cazare prevăzute la alin. (2) lit. b) cu până la 50%.

(4) Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(5) Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării dispuse pentru o perioadă mai lungă de o zi, nu se acordă alocație zilnică de cazare, iar indemnizația de delegare se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.

(6) Numărul zilelor calendaristice în care persoana se află în delegare se calculează de la data și ora plecării până la data și ora înapoierii mijlocului de transport din și în localitatea unde își are locul permanent de muncă, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de delegare.

(7) Persoanele trimise sau chemate la diferite instructaje sau alte activități în legătură cu sarcinile lor de serviciu beneficiază de drepturile reglementate prin prezenta lege pentru personalul delegat.

(8) În situația în care organizatorul instructajelor sau al altor activități în legătură cu sarcinile de serviciu asigură integral masa și/sau cazarea participanților, aceștia nu beneficiază de indemnizația de delegare și/sau alocația de cazare, după caz.

Art. 2

(1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care participă la misiuni de instrucție, exerciții militare, trageri și aplicații, în tabere, în poligoane, pe teritoriul României, la o distanță mai mare de 5 km de localitatea în care își au locul permanent de muncă, pentru care specificul activităților nu permite înapoierea la sfârșitul zilei de lucru în localitatea în care își au locul permanent de muncă, beneficiază pe perioada executării acestor tipuri de misiuni de indemnizație de delegare.

(2) Pe perioada executării acestor tipuri de misiuni, personalul prevăzut la alin. (1) nu beneficiază de alocația de cazare.

(3) Cheltuielile de transport pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, delegat, detașat sau care se deplasează în interesul serviciului, se reglementează prin acte normative specifice.

Art. 3

(1) Persoana care ocupă o funcție de demnitate publică, precum și persoana cu funcție de conducere asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică din cadrul autorităților și instituțiilor publice beneficiază pe perioada deplasării în interesul serviciului în alte localități din țară de indemnizație de delegare în cuantumul prevăzut de art. 1 alin. (2) lit. a).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care se deplasează în interesul serviciului în alte localități din țară și care nu se pot înapoi la sfârșitul zilei de lucru, pot opta fie pentru acordarea alocației de cazare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b), în condițiile alin. (4) al aceluiași articol, fie pentru decontarea cheltuielilor pentru cazare, pe baza documentelor justificative.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică, în mod corespunzător, și personalului care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4

(1) Persoana detașată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de detașare în cuantum de 23 lei/zi.

(2) Persoanei detașate într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă și care nu se poate înapoi la sfârșitul zilei de lucru i se asigură cazarea gratuită de către autoritatea sau instituția publică la care este detașată, în clădiri ori în spații închiriate de aceasta în condițiile legii.

(3) Personalului detașat în condițiile alin. (2) i se poate deconta chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, până la asigurarea cazării în condițiile prevăzute la alin. (2). Suma zilnică în limita căreia se compensează chiria nu va putea depăși limita alocației de cazare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b).

(4) Numărul zilelor calendaristice pentru care se acordă indemnizația de detașare este cel prevăzut în actul administrativ prin care s-a dispus detașarea.

Art. 5

(1) Persoana care în perioada delegării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază de indemnizația de delegare și de alocația de cazare, după caz.

(2) Persoana care în perioada detașării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază și de indemnizația de detașare, precum și de drepturile prevăzute la art. 4 alin. (3) pe timpul spitalizării.

Art. 6

(1) Personalul autorităților și instituțiilor publice, delegat sau detașat în localități situate la distanțe mai mari de 5 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport dus-întors, după cum urmează:

a) la călătoria cu avionul, pe orice distanță, clasa economică sau cursă low-cost, cu aprobarea prealabilă a conducătorului autorității sau instituției publice;

b) la călătoria cu orice fel de tren, după tariful clasei a II-a, pe distanțe de până la 300 km, și după tariful clasei I, pe distanțe mai mari de 300 km;

c) la călătoria cu navele de călători, după tariful clasei I;

d) la călătoria cu mijloace de transport auto și transport în comun;

e) la călătoria cu mijloace de transport auto ale autorităților sau instituțiilor publice, dacă acestea au asemenea posibilități, cu încadrarea în consumurile lunare de combustibil, stabilite potrivit legii;

f) la călătoria cu autoturismul aflat în proprietatea sau folosința angajatului.

(2) Decontarea cheltuielilor de transport în și din localitatea de delegare sau de detașare, cu excepția celor efectuate în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), se face numai pe baza legitimațiilor de călătorie. În cazul pierderii legitimațiilor de călătorie, acestea pot fi reconstituite în condițiile reglementărilor în vigoare.

(3) Decontarea cheltuielilor pentru utilizarea vagonului de dormit sau cușetei este permisă numai în cazul călătoriilor efectuate pe timp de noapte, pe distanțe de peste 300 km.

(4) Are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport pe calea ferată după tariful clasei I, pe orice fel de tren, indiferent de distanță, persoana care exercită funcția de secretar

general, secretar general adjunct, director general, director și adjunct al acestora, precum și cea care îndeplinește altă funcție asimilată acestora, în condițiile legii.

(5) Costul tichetelor pentru rezervarea locurilor, costul suplimentelor de viteză, precum și comisioanele percepute de agențiile de voiaj se includ în cheltuielile de transport care se decontează.

Art. 7

(1) Deplasarea cu autoturismul, potrivit art. 6 alin. (1) lit. f), se poate face numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului autorității sau instituției publice, atât pentru persoana delegată sau detașată în proprietatea sau folosința căreia se află autoturismul, cât și pentru persoanele din cadrul aceleiași autorități sau instituții publice care se deplasează împreună cu aceasta. În acest caz, persoanei delegate sau detașate în proprietatea sau folosința căreia se află autoturismul i se acordă o indemnizație pe kilometru, diferențiată după cum urmează:

- a) 1,00 leu/km pentru vehicule cu motor termic cu capacitate cilindrică sub 1.500 cm³ sau vehicule electrice/hibrid cu putere sub 100 kW;
- b) 1,50 lei/km pentru vehicule cu motor termic cu capacitate cilindrică între 1.501–2.000 cm³ sau vehicule electrice/hibrid cu putere între 100–150 kW;
- c) 2,00 lei/km pentru vehicule cu motor termic cu capacitate cilindrică peste 2.000 cm³ sau vehicule electrice/hibrid cu putere peste 150 kW.

(2) Capacitatea cilindrică și puterea motorului vehiculului se dovedesc cu următoarele documente:

- a) pentru vehiculele cu motor termic – certificatul de înmatriculare eliberat de autoritatea competentă;
- b) pentru vehiculele electrice și hibride – cartea de identitate a vehiculului, emisă de Registrul Auto Român.

(3) Vehiculele echipate cu instalație GPL sunt încadrate în categoriile prevăzute la alin. (1), în funcție de capacitatea cilindrică a motorului termic. La solicitarea titularului, se poate aplica o reducere de 10% din tariful corespunzător, în baza certificatului RAR privind omologarea instalației GPL, ca măsură de stimulare a utilizării combustibililor alternativi.

(4) Pentru deplasările în interes de serviciu efectuate cu motociclete sau scutere cu capacitate cilindrică de minimum 125 cm³, se acordă o indemnizație de 0,75 lei/km. Utilizarea acestora se aprobă individual de conducătorul instituției, în funcție de natura misiunii și de siguranța rutieră.

(5) Pentru vehiculele electrice și hibride plug-in utilizate conform alin. (1), se aplică o majorare suplimentară de 10% din tariful corespunzător clasei respective, ca măsură de stimulare a mobilității verzi.

(6) Tariful pe kilometru prevăzut la alin. (1) se aplică în mod identic pentru deplasările interne și externe. Prezentele dispoziții nu se suprapun cu reglementările privind diurnele externe sau drepturile speciale pentru misiuni internaționale.

(7) Pentru deplasările externe, cheltuielile suplimentare privind taxele de trecere a frontierelor, vignete, taxe de drum, poduri, parări și alte costuri similare se decontează separat, pe baza documentelor justificative.

(8) Tarifele prevăzute la alin. (1) nu pot depăși media europeană anuală a tarifelor kilometrice publicată de Eurostat.

(9) Prevederile prezentului articol se aplică exclusiv autoturismelor și autoutilitarelor cu masa maximă autorizată sub 3,5 tone. Pentru vehiculele grele, camioane și autobuze, costurile se decontează conform consumului real și documentelor justificative, potrivit normelor tehnice specifice aprobate prin ordin al ministrului Transporturilor.

(10) Calculul distanțelor decontate se face pe baza rutei celei mai scurte și rezonabile dintre punctul de plecare și destinație, conform datelor oficiale de cartografiere rutieră. În cazuri justificate, poate fi utilizată ruta alternativă, cu menționarea motivului.

(11) În cazul în care se utilizează o rută alternativă, justificarea utilizării acesteia se face prin atașarea documentelor care confirmă existența lucrărilor sau restricțiilor de circulație, obținute de pe platforma oficială a CNAIR sau din aplicațiile de informare rutieră acceptate de angajator și comunicate angajatului.

(12) Deplasarea cu autoturismul personal, potrivit art. 6 alin. (1) lit. f), se poate face numai cu aprobarea prealabilă a conducătorului autorității sau instituției publice, atât pentru persoana delegată sau detașată în proprietatea ori folosința căreia se află autoturismul, cât și pentru persoanele din cadrul aceleiași instituții care se deplasează împreună.

Art. 8

(1) Persoana care ocupă o funcție de demnitate publică, care se deplasează, în interesul serviciului, în alte localități din țară, beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport, indiferent de distanța și de mijlocul de transport folosit.

(2) De aceleași drepturi și condiții beneficiază și persoana care ocupă o funcție asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică.

(3) De prevederile alin. (1) beneficiază și personalul care asigură protecția nemijlocită a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) În cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul aflat în proprietate sau folosință, persoanele prevăzute la alin. (1)-(3) primesc contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă.

(5) În cazul în care deplasarea se efectuează cu mijloace de transport auto ale autorităților sau instituțiilor publice, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, aceasta se realizează cu încadrarea în consumurile lunare de combustibil, stabilite potrivit legii.

Art. 9

(1) Pentru autoturismele aflate în patrimoniul instituțiilor publice, se aplică următoarele norme unitare de consum:

a) Clasa mică – 6 litri/100 km sau 15 kWh/100 km;

b) Clasa medie – 8 litri/100 km sau 20 kWh/100 km;

c) Clasa mare – 10 litri/100 km sau 26 kWh/100 km.

(2) Consumul normat prevăzut la alin. (1) se înmulțește cu prețul mediu lunar al carburantului sau energiei electrice, stabilit prin ordin al ministrului Energiei.

(3) În cazul în care vehiculul electric al instituției este încărcat la domiciliul angajatului, acesta beneficiază de o sumă forfetară lunară pentru acoperirea costurilor, stabilită prin ordin comun al ministrului Finanțelor și al ministrului Energiei.

(4) Prin excepție, ordonatorii principali de credite pot aproba norme diferențiate pentru misiuni speciale, terenuri dificile sau activități operative, cu avizul Ministerului Finanțelor.

(5) În cazul vehiculelor din patrimoniul instituțiilor publice echipate cu instalație GPL, normele unitare de consum prevăzute la alin. (1) se reduc cu 10%, în baza certificatului de omologare emis de RAR, aplicabil pe toată durata utilizării instalației GPL.

(6) Pentru motocicletele și scuterele aflate în patrimoniul instituțiilor publice, norma unitară de consum este de 3 litri/100 km. Utilizarea acestora în interes de serviciu este permisă doar în condițiile stabilite prin regulament intern și cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 10

(1) În sensul prevederilor art. 9, alin. (1) din prezenta lege, încadrarea vehiculului în clasa mică, medie sau mare se face astfel:

a) pentru vehiculele cu motor termic – pe baza capacității cilindrice înscrise în certificatul de înmatriculare;

b) pentru vehiculele electrice și hibride – pe baza puterii maxime a motorului electric înscrisă în cartea de identitate a vehiculului.

(2) Încadrarea se confirmă de ordonatorul de credite, pe baza documentelor justificative prezentate de angajat.

(3) Încadrarea se face o singură dată la prima solicitare de decont și rămâne valabilă pe întreaga perioadă de utilizare a vehiculului.

(4) În cazul în care vehiculul utilizat este schimbat, încadrarea în noua clasă se face printr-o nouă solicitare însoțită de documentele prevăzute la alin. (1).

Art. 11

Se decontează drept cheltuieli de transport și:

a) cheltuielile pentru transportul efectuat cu mijloacele de transport în comun la și de la aeroport, gară, autogară sau port, în cazul în care acestea sunt situate în altă localitate, precum și cheltuielile aferente transportului efectuat în regim de taxi sau car sharing, în intervalul în care serviciile de transport public în comun nu sunt disponibile;

- b) cheltuielile de transport efectuate în localitatea unde se execută delegarea sau detașarea, cu mijloacele de transport în comun, dus-întors, pe distanța dintre gară, aerogară, autogară sau port și locul delegării sau detașării ori locul de cazare, precum și cheltuielile aferente transportului efectuat în regim de taxi sau car sharing, în intervalul în care serviciile de transport public în comun nu sunt disponibile;
- c) cheltuielile efectuate cu mijloacele de transport în comun, pe distanța dintre locul de cazare și locul delegării sau detașării;
- d) taxele pentru trecerea podurilor;
- e) taxele de traversare cu bacul;
- f) taxele de aeroport, gară, autogară sau port;
- g) alte taxe privind circulația pe drumurile publice, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Art. 12

Cheltuielile de transport se decontează și în următoarele cazuri:

- a) persoana este chemată, înainte de terminarea misiunii, din localitatea unde este delegată sau detașată;
- b) persoana întrerupe delegarea sau detașarea și se înapoiază în localitatea în care se află locul permanent de muncă, din cauza incapacității temporare de muncă, dovedită cu certificat medical.

Art. 13

Nu se decontează următoarele cheltuieli:

- a) taxele percepute suplimentar pentru bagajele personale;
- b) cheltuielile de transport ale persoanei care are asigurat, de către autoritatea sau instituția publică, transportul gratuit în interesul serviciului;
- c) cheltuielile de transport pentru înapoiere, în cazul în care persoana, după terminarea delegării sau detașării, a rămas să își efectueze concediul de odihnă sau pentru alte motive personale;
- d) cheltuielile de transport pentru înapoiere, în cazul în care persoana detașată sau delegată întrerupe perioada pentru care a fost detașată sau delegată, pentru motive personale.

Art. 14

Persoana care are locul permanent de muncă în altă localitate decât aceea în care își are domiciliul nu beneficiază, pe timpul cât este trimisă în delegare sau detașare în localitatea de domiciliu, de alocație de delegare sau indemnizație de detașare și cazare gratuită. Acestei persoane i se decontează numai cheltuielile de transport, conform art. 7 și art. 10-12.

Art. 15

(1) Personalul autorităților și instituțiilor publice încadrat pe funcții pentru care, prin fișa postului, are stabilite sarcini care necesită deplasări frecvente cu mijloace de transport în comun, inclusiv cu metroul, are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport efectuate pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu în cadrul localității în care își desfășoară activitatea.

(2) Decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la alin. (1) se efectuează de regulă lunar, pe baza unei note aprobate de ordonatorul de credite, în care trebuie să se specifice mijloacele de transport utilizate și cheltuielile efectuate, însoțită de documente justificative.

(3) Decontarea cheltuielilor de transport efectuate pe bază de abonament se poate face numai cu aprobarea ordonatorului de credite, la propunerea conducătorului compartimentului din care fac parte persoanele care efectuează aceste deplasări, pe bază de fundamentări din care să rezulte că acest sistem este mai economic decât decontarea călătoriilor individuale, verificate și vizate de către conducătorul compartimentului financiar-contabil.

(4) Funcțiile cu sarcini ce impun deplasarea frecventă în interesul serviciului în cadrul localității se stabilesc de către ordonatorii principali de credite atât pentru aparatul propriu, cât și pentru autoritățile și instituțiile publice aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea acestora.

(5) Decontarea cheltuielilor pentru transportul efectuat în condițiile prezentului articol este permisă numai pentru transportul în interesul serviciului, nu și pentru deplasările personalului de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu.

Art. 16

(1) Persoana delegată sau detașată are dreptul să primească un avans, stabilit în raport cu numărul zilelor de deplasare, dar nu mai mult decât totalul cheltuielilor de delegare sau de detașare aferente unei perioade de 30 de zile calendaristice.

(2) Acordarea și justificarea avansului se fac în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 17

Persoanele delegate sau detașate, cu excepția celor prevăzute la art. 3 și 8, au obligația de a obține pe ordinul de deplasare viza conducătorului autorității sau instituției publice la care se deplasează sau a locțiitorului acestuia, cu indicarea datei și a orei sosirii și plecării.

Art. 18

Art. 32, alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 19

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 18 septembrie 2018, cu modificările ulterioare.

Art. 20

În tot cuprinsul actelor normative, orice referire la Hotărârea Guvernului nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcută la dispozițiile prezentei legi.

Art. 21

Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților